

עבודה שהיא בלב / המורה נתנאל זוהר, סגן המנהל ומחנך כיתה ז'1

פרשתנו פותחת במסע גיוס התרומות לצורך בניית המשכן, כפי שנאמר: "דַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה... וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם". על המלים "וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם" תמהו רבים שלכאורה התורה הייתה צריכה לומר "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכו"! אחת התשובות לשאלה זו היא שהקב"ה אינו זקוק למקום לשכון בו, שהרי אין לו גוף ואין לו דמות הגוף. הצורך במשכן, במקדש, במקום ייעודי לעבודה רוחנית הוא הצורך שלנו בתור בני אדם. אנו בתור בני אדם זקוקים למשכן בתור אמצעי לחיבור עם הקב"ה. לפיכך, באה התורה ומדגישה כי עיקר הייעוד של המשכן הוא שה' ישכון בתוכנו בתוך כל אחד ואחד מאיתנו.

כיצד נגיע לדרגה זו של "שכינה בתוכנו"? על ידי עבודה שבלב!

כבר צווח ישעיהו הנביא "לָמָּה לִי רֹב זְבָחִיכֶם יֹאמַר ה' ", קדם לו דוד המלך בתהלים: "כִּי לֹא תִחַפֵּץ זֶבַח וְאֶתְנֶה ... זְבָחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה לֵב נִשְׁפָּר וְנִדְּכָה אֱלֹהִים לֹא תִבָּזֶה: " כלומר, שעיקר עבודת המקדש היא רק אמצעי לחיבור לה', אולם כאשר ה' אינו שוכן בתוכנו, בתוך לבנו, ועבודת המקדש הופכת לפעולה טכנית וחסרת מהות הרי שאנו חוטאים למטרה העיקרית והיא העבודה שבלב. אכן התורה מדגישה שהתרומה עבור המשכן צריכה להיות: "מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוּ".

יה"ר שנזכה להיות עובדי ה' באמת ושה' ישכון בתוכנו!

שבת שלום!